

MÁSODIK SZEKCÍÓ

FODOR kontra MAGYARORSZÁG

(4564/03 sz. Kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2006. május 23.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Fodor kontra Magyarország ügyben,
Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott
ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *Elnök*
A.B. BAKA,
I. CABRAL BARRETO,
A. MULARONI,
E. FURA-SANDSTRÖM,
D. JOČIENĚ,
D. POPOVIĆ, *bírák*
és S. NAISMITH, *Hivatalvezető-helyettes*

2006. május 2-i zárt ülésén folytatott tanácskozását követően az azon
időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (4564/03 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján Fodor Julianna (a "kérelmező") magyar állampolgár 2003. január 6-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Ágotai T. Kisújszálláson praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium Helyettes Államtitkára képviselte.

3. 2005. szeptember 3-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy határozott, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmező 1943-ban született és Tiszatenyőn él.

5. Úgy tűnik, hogy 1991 októberében vagy decemberében a kérelmező államigazgatási jogkörben okozott kár miatt kártérítési pert indított a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság ellen. Azon károk tekintetében követelt kártérítést, amelyeket a Megyei Bíróság alá tartozó Szolnok Városi Bíróság végrehajtójának 1991. évi intézkedései következtében a végrehajtó által a kérelmező tulajdonán fogatanosított végrehajtás során állítólagosan elszenvedett.

6. 1994. november 24-én a Legfelsőbb Bíróság a Hajdú-Bihar Megyei Bíróságot jelölte ki az eljárás lefolytatására. 1996. december 2-án a kérelmező ügye soron kívüli elbírálását kérte.

7. 1997 januárjában az alperes előterjesztette a kérelmező követeléseivel kapcsolatos válaszcselekedeteit. 1997. január 27-én és március 10-én tárgyalásokra került sor. Az utóbb említett időpontban a bíróság felfüggesztette az eljárást egy másik per elbírálásáig. Az a per 1998. október 13-án zárult le. Úgy tűnik azonban, hogy a kérelmező csak 1999 októberében – amikor az eljárás folytatását kérte – értesítette a lezárulás tényéről a Megyei Bíróságot. 2003 januárjában a kérelmező ismételtén kérte az eljárás folytatását. Ugyanakkor elfogultsági kifogást terjesztett elő a Megyei Bíróság ellen. 2003. június 4-én a Legfelsőbb Bíróság elrendelte az ügy áttételét a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróságra.

8. A Megyei Bíróság 2003. október 17-én tárgyalást tartott. 2003. október 22-én elutasította a kérelmező keresetét.

9. Fellebbezés nyomán 2004. február 19-én a Fővárosi Ítéletábra hatályon kívül helyezte az ítéletet, s az ügyet visszautalta az elsőfokú bírósághoz.

10. A megismételt eljárásban a Megyei Bíróság 2004. június 28-án tárgyalást tartott. 2004. július 2-án ítéletet hozott, amelyet a Fővárosi Ítéletábra 2004. november 25-én részben helybenhagyott, részben módosított.

11. A még el nem bírált igények tekintetében a Megyei Bíróság 2005. február 28-án és április 29-én tárgyalást tartott. Két szakértő kirendelésére került sor, akik 2005. június 21-én, illetve október 6-án terjesztették elő szakvéleményüket.

12. 2005. október 26-án a Megyei Bíróság kártérítést ítélt meg a kérelmező számára, további követeléseit pedig elutasította.

13. A kérelmező 2006 januárjában fellebbezést terjesztett elő a Debreceni Ítéletábránál. Az eljárás jelenleg is folyamatban van.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

14. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy... bíróság... ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában...”

15. A Kormány vitatta a panaszt.

16. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni kérelmezési jog Magyarország általi elismerése hatályba lépett. Az ezen időpont óta eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban figyelembe kell venni azt is, hogy 1992. november 5-én milyen stádiumban volt az eljárás. A Bíróság észrevételezi, hogy azon időpontban az eljárás megközelítőleg egy éve már folyamatban volt.

17. A szóban forgó eljárás még nem zárult le. Ilyen módon ez idáig két bírósági szinten több mint tizenhárom éve és hat hónapja tart.

A. Elfogadhatóság

18. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

19. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

20. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

21. Az előterjesztett anyagot megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

22. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

23. A kérelmező 15 millió forint¹ nem vagyoni kártérítést követelt.

24. A Kormány vitatta az igényt.

25. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon 9.000 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

26. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő követelést.

¹ 57.900 euró (EUR)

C. Késedelmi kamat

27. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. *Elfogadhatónak nyilvánítja a kérelmet;*
2. *Megállapítja, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;*
3. *Megállapítja:*
 - (a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 9.000 eurót (kilencezer euró), továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetéskor alkalmazott átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. *A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét elutasítja.*

Készült angol nyelven, az írásos értesítés a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően 2006. május 23-án került kiküldésre.

J.P. COSTA
Elnök

S. NAISMITH
Hivatalvezető-helyettes